

Butlletí informatiu n° 37
Juny de 2026

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

**Fundadora de l'Institut Secular
"Operàries Parroquials"
Pionera del laïcat consagrat**

Notícies

A partir del núm. 36 del mes de febrer de 2026, el Butlletí Informatiu de la Causa de Canonització de Magdalena Aulina surt també en llengua anglesa. La Newsletter en pdf es pot descarregar de <https://www.magdalenaaulina.org>

En el marc del centenari de la inauguració de l'església de la "Sagrada Família" (2 de febrer de 1926), feta erigir per Magdalena Aulina a la plaça de Les Rodes de Banyoles, Pina Milana, postuladora de la Causa, el 8 de febrer de 2026, a les 16.30 h., va presentar una xerrada sobre "La Sagrada Família de Natzaret. Un somni profètic de Magdalena Aulina".

El 12 de febrer de 2026, amb carta P.N. 1197-2/00, el Prefecte del Dicasteri de les Causes dels Sants, card. Marcello Semeraro, va informar la postuladora de la Causa que "el presumpte miracle", atribuït a la intercessió de la venerable Magdalena Aulina, està pendent d'estudi per part del Dicasteri "per obtenir el *revisa*, que permetrà fer examinar el *Summarium* primer als perits mèdics i, si el cas és considerat no explicable científicament com a mínim per un d'ells, passarà a la Consulta Mèdica. Si també aquest judici fos positiu, es procedirà al Congrés peculiar dels Consultors Teòlegs i a la Sessió Ordinària dels Cardenals i Bisbes".

Diumenge 10 de maig de 2026, a les 11 del matí, mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona, amb motiu del "*dies natalis*" de la venerable Magdalena Aulina, va celebrar la santa Missa a Banyoles, a l'església de la "Sagrada Família" (recordant el centenari de la seva inauguració).

Gràcies i favors rebuts

1. «Donem gràcies a la venerable Magdalena Aulina per haver-nos concedit la gràcia que el fill de P. acceptés finalment ajuda. Després de moltes pregàries, hem vist alguns petits però significatius canvis: el trastorn bipolar que

pateix el va aïllar de la seva família i de tothom qui el podia ajudar, però sembla que ha començat a acceptar les propostes de suport tant dels pares com dels professionals. A casa ha esdevingut més col·laborador, sobretot ajudant la mare durant la malaltia del pare. Tot i que té dificultats per mantenir una feina, a causa de la seva inestabilitat, continuem confiant i pregant amb humilitat perquè, per intercessió de la venerable serventa de Déu, ell pugui trobar un treball adequat a les seves capacitats. Recentment ha rebut una trucada per a una entrevista de feina i l'ha acceptada amb entusiasme. Estem confiats que, amb paciència i amb fe, tot es realitzarà segons la voluntat de Déu. Gràcies, Magdalena Aulina.» (F.N., Barcelona, gener de 2026).

2. «El meu nebot Adolphe, que ara té nou anys, patia una greu patologia intestinal des de fa sis anys, raó per la qual havia estat ingressat en diversos hospitals, sotmetent-se a tres intervencions quirúrgiques. Com que la quarta intervenció es preveia molt delicada i arriscada, els metges havien informat els pares d'una possible situació de perill de vida. Va ser aleshores que, juntament amb alguns membres de l'Institut, amb amics i amb tota la família, vam fer una novena, demanant la intercessió de la venerable Magdalena Aulina. La intervenció quirúrgica ha anat bé i el meu nebot s'ha curat. Reconeguem en aquest resultat una gràcia de Déu, que atribuïm a la intercessió de Magdalena Aulina.» (F.M., Roma, febrer de 2026).

3. «Hem pregat molt a la venerable Magdalena Aulina per una situació familiar molt delicada i perillosa, que s'havia produït a la nostra regió. Avui vull donar gràcies al Senyor perquè, per intercessió de Magdalena, tot s'ha superat sense conseqüències negatives.» (F.K., Goma, març de 2026).

4. «Demano a Magdalena Aulina, amb força i amb tota la meua fe, que ajudi la meua filla, ja que el diagnòstic és molt preocupant. Magdalena, ocupa-te'n tu! Intercedeix davant de Déu, que tot ho pot. Gràcies.» (E.G., Roma, març de 2026).

5. «Caminava pel carrer, anava cap a una reunió. De sobte – no aconsegueixo entendre com – vaig caure a terra, estesa a la vorera. Una mala caiguda! Dos vianants em van ajudar a aixecar-me. Tot em feia molt de mal. Però la reunió era important, hi havia d'assistir. Fent el cor fort, em vaig arreglar com vaig poder, i vaig pregar la venerable Magdalena Aulina que m'ajudés a aguantar el dolor, que era tan fort que temia una fractura al genoll. Estic segura de la intercessió de Magdalena: el dolor va durar força temps, però no hi va haver cap fractura. Gràcies, Magdalena!» (G.M., Roma, març de 2026).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a una de les següents adreces:

causa.bcn@magdalenaaulina.org

Carrer Sant Pere Claver, 2

E 08017 Barcelona

Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Us agraïm les vostres donacions, per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte d'això aquí, amb el nom o les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

R.L., Anònim, C.G. (Barcelona); M.R.O., Grupo Taller, A.M.L., M.P., A.P., L.T., I.A. (Banyoles); I.E., G.M., Anònim (San Adrián); R.L. (Granada); E.K. (Canarias); F.N. (Valladolid); M.M.A. (Valencia); C.M. (Badajoz); G.T. e P.B., C.M., R.M., P.L., F.L. (Roma); O.P. (Nàpols); R.M. (Chéroy); F.B., L.D. (Sartrouville).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127

Codice BIC: BSABESBB

Pinzellades de la seva biografia

1. A partir de 1943, Magdalena Aulina va obrir a Espanya, gairebé cada any, noves fundacions de l'Obra. A la diòcesi de Pamplona: a San Adrián el 1943, a Garralda el setembre de 1944, a Funes l'agost de 1946.

2. Davant l'augment de les vocacions, el 1947 es van obrir: una casa de formació a Godella (València) i una altra a la ciutat de València per a la formació cultural de les Operàries.

3. A Barcelona les Operàries ja en tenien una des de 1945, i a Madrid des de 1946. El 1948 es va obrir una casa en una parròquia d'un barri molt pobre de la ciutat de Saragossa (a la diòcesi d'Osca). El 1949 es va iniciar una fundació a Aldeanueva de Ebro, a la diòcesi de Calahorra y La Calzada, els fruits apostòlics de la qual van ser abundants i evidents. El 1952 les Operàries van començar l'activitat a Medina del Campo, a la diòcesi de Valladolid.

4. El 1951 les Senyorettes Operàries es van establir a Roma, a prop de la plaça de Sant Pere, a la parròquia de Santo Spirito in Sassia, on van dur a terme una gran tasca entre els infants, els malalts, les treballadores i els pobres. El 1952 es va obrir la casa de Via Mole a Castel Gandolfo, a la diòcesi d'Albano. És significatiu que mons. Giovanni Battista Montini aleshores havia establert un estret contacte amb l'Obra. El juliol de 1954 – en un moment difícil per a l'Institut – Magdalena Aulina va dir que la seva confiança s'havia enfortit quan va rebre de mons. Montini, que havia visitat l'Oratori de la Lungara, el coratge de seguir treballant i el consol del seu consell: "Confieu-ho tot, sempre, a la decisió del Sant Pare".

5. Mentrestant, les Senyorettes Operàries també fixat la mirada cap a França. El 1953 es van establir a Ecquevilly, a la diòcesi de Versalles, en un centre per a malalts de càncer, que els atendien en les cures pal·liatives i els preparaven per a la mort. El 1955 es va obrir una casa a Chéroy, a prop de Sens.

6. L'experiència de les primeres Operàries "en missió" va ser semblant a la dels apòstols de Jesús, que no havien de comprar res perquè ho rebien tot de la Providència. Visitaven els malalts i els assistien dia i nit. Ajudaven a amortallar els difunts. Socorrien els pobres. I tota aquella caritat retornava sobre elles en escriu. Era important la "caritat espiritual", realitzada també per mitjà dels cants, inspirats per Magdalena Aulina i compostats per les mateixes Operàries i

ensenyats a la gent. Cada fundació ha tingut els seus cants, on era immediata la referència al sant patró o a les belleses de la natura, per extreure'n una lliçó de vida.

7. A l'annex de la carta enviada al papa Pius XII el 1955, Magdalena Aulina l'informava sobre el nombre d'Operàries i de les noves fundacions, i sobre el fet que l'Institut, els anys anteriors, havia rebut moltes altres sol·licituds: 26 a Espanya, 13 a Itàlia, 6 a França, 5 a l'Amèrica Llatina, 2 a l'Àfrica. En efecte, l'Obra havia tingut una ràpida expansió en diverses diòcesis, i molts rectors, que havien conegut de prop l'esperit apostòlic i l'estil de vida de les Operàries, testimoniaven la seva satisfacció i el seu agraïment a Déu per l'Obra de Magdalena Aulina. Els rectors rebien de les Senyorettes una ajuda preciosa en la tasca catequètica i assistencial, i els fruits espirituals eren evidents.

Trets de la seva espiritualitat

1. «*Juny de 1943.* La primera casa d'apostolat a Navarra obre les portes a la vila de San Adrián. Allà es continua el treball originari de Banyoles, amb una atenció especial a la població obrera, als infants, als pobres i als malalts, als recessos espirituals i a la cura i el decòrum de l'església parroquial. [...] *Setembre de 1947.* L'entusiasme i l'admiració amb què els rectors acullen el nostre apostolat parroquial fan conèixer la nostra Obra i un gran nombre de joves demanen d'entrar-hi, declarant la seva vocació al nostre treball al servei de l'Església. Això empeny a obrir una casa específicament dedicada a la formació. Aquesta es funda a Godella (València), sota la direcció espiritual de l'arquebisbe de la diòcesi, mons. Olaechea. Per a la formació cultural de les

Magdalena entre la gent de "le Mole" de Castel Gandolfo.

Operàries s'obre a la ciutat de València una altra residència d'estudiants.» (Magdalena Aulina, *carta al papa Pius XII. Annex*, 5 de setembre de 1955).

2. «*28 d'octubre de 1948*. Fundació a Saragossa, a la diòcesi d'Osca. Un suburbi remot, allunyat de Déu, sense església. Avui, gràcies al treball de l'Obra, ha estat completament transformat. Manifestacions de pietat – com el Via Crucis, la processó del Corpus Domini, etc. – es poden celebrar solemnement pels carrers. El mateix apostolat amb els mateixos fruits.» (*Ídem*).

3. «*9 de juliol de 1951*. Visita al Vicariat de Roma i inauguració de l'apartament a Via della Conciliazione, 15. Treball social a la parròquia de Santo Spirito in Sassia, en ambients allunyats de la religió o influïts pel comunisme. Catequesi, primer al carrer i després a l'Oratori de Via delle Mantellate. Progrés del treball inicial, amb cursos de mecanografia, costura i llengües, per a la inserció laboral de dones desocupades. Formació dels escolans i dels grups de "Fanciulli cattolici". Visita i cura domiciliària dels malalts pobres; assistència als hostes del dormitori públic a Via del Falco; i tot allò que pugui donar relleu a la vida religiosa parroquial.» (*Ídem*).

4. «*15 de març de 1952*. Fundació a l'arxidiòcesi de Valladolid, a Medina del Campo, ciutat important per ser centre de comunicacions ferroviàries. Nombroses famílies obreres. Ampli camp necessitat d'animació apostòlica, a causa de la propaganda protestant. Tots els rectors beneeixen l'ajuda que les Senyorettes Operàries donen a la seva activitat.» (*Ídem*).

5. «*Novembre de 1953*. Primera fundació a França. Diòcesi de Versalles. La "Lliga internacional contra el càncer" demana a les Senyorettes Operàries que assumeixin la direcció i la gestió dels serveis tècnics i de suport als malalts oncològics indigents. Accepten. Provenen de diverses confessions, i el fet que les Senyorettes Operàries no portin un hàbit religiós fa més fàcil arribar a les seves ànimes, alliberant-les de la desesperació en els seus sofriments, apropant-les al veritable Déu i, en molts casos, permetent-los rebre els sants Sagraments.» (*Ídem*).

Testimonis

1. «Avui adreço aquestes línies a la senyoreta Magdalena Aulina, per explicar-li com l'Obra parroquial penetra a les llars, té cura de les ànimes, de la seva moralitat, apaivaga les discòrdies i ajuda en les necessitats. Col·laborar amb la parròquia és una obra santa. Per això hem de lloar l'obra de les Senyorettes del Casal parroquial, fundat al Barri de Colón per inspiració

d'una ànima santa que es diu Magdalena Aulina. La parròquia de santa Engràcia és molt extensa i hi ha barris populars que van tenir la desgràcia d'ésser pervertits per doctrines anticristianes en temps de trista memòria; la joventut era depravada i entre els ancians era estesa la blasfèmia. Les ànimes bones

A Castel Gandolfo després de la segona audiència amb el Papa Pius XII.

patien. Però grans mals requereixen grans remeis. Providencialment, les Operàries Parroquials arribaren al Barri de Colón i començaren, amb paciència, a instruir la gent, amb gràcia santa i inspiració divina. Infants, adults i ancians acudiren al Casal parroquial com si fos casa seva. Vaig al Casal – diuen els infants – que és l'hora del Rosari. Vaig al Casal – diuen les noies – que és l'hora de les recitacions. Anem al Casal – diuen els pares – que escoltarem els nostres fills que reciten històries sagrades, i hi passarem llargues hores, que semblen segons, escoltant cants que semblen celestials, juntament amb recitacions agradables i comentaris del sant Evangeli. Els infants, els ancians, les noies, tots diuen alguna cosa en les recitacions, amb admirable serenor, sense torbar-se. Quanta paciència i saviesa cal per instruir aquests infants ignorants! [...] Si continuem escoltant els ancians, els sentim dir: No ens cansem mai d'estar al Casal parroquial. Abans, ben pocs de nosaltres anàvem a escoltar la santa Missa; ara la capella és plena i resem el sant Rosari, i aprenem a ser bons, i les Senyorettes ens visiten quan estem malalts, i pocs moren sense rebre els sants Sagraments: tot això ha vingut del Cel. Beneïm tots aquesta obra i la seva fundadora.» (D. Emilio Pérez, rector de Santa Engràcia a Saragossa, *Relació*, 1949).

2. «[...] Cada dia que passa, trobo l'Obra, deixada per la senyoreta Magdalena, més sòlida incorporada a l'esperit de l'Església; la veig cada vegada més fecunda en obres d'apostolat

exquisidament orientades segons les normes de la Jerarquia; i trobo les Senyoretetes amb més dedicació a tot allò que és per a la major glòria de Déu i el triomf de la nostra Mare, l'Església. [...] I no tinc cap dubte que aquests sentiments, que he vist tantes vegades en les seves filles de San Adrián i, per extensió, de Saragossa, d'Aldeanueva, etc., són els mateixos que han experimentat totes les Senyoretetes Operàries Parroquials en aquells moments, quan se'ls podien aplicar les frases de sant Agustí, quan diu que per construir cal considerar la solidesa dels fonaments..., fonaments que han d'estar amagats, units amb el dur morter del sacrifici, formant un bloc de pedra capaç de sostenir tota l'obra gegantina de l'edifici que s'ha d'aixecar damunt seu. Les trobo cada dia més fervents, més joioses, més apostòliques... perquè les veig cada vegada més vibrants d'una vida interior que s'expandeix en tota la seva conducta exterior. [...]» (D. Jesús Fernández Ogueta, *carta a Filomena Crous sobre Magdalena Aulina i el treball de les Senyoretetes Operàries Parroquials*, 9 de desembre de 1956).

3. «[A Saragossa...] el barri on treballaven les Operàries en aquell temps era un barri marginat. [...] Es dedicaven a la catequesi i a la visita als malalts; també feien serveis socials, posar injeccions als malalts, visitar-los i aconsellant-los què fer en cas de malaltia. Tenien cura també de les persones d'ètnia gitana. [...] Les Operàries, per consell de Magdalena, es dedicaren a ajudar aquelles famílies amb recursos econòmics i materials, molts dels quals foren obtinguts per Magdalena – no sé d'on els havia tret – però la realitat és que ens va enviar un gran nombre de matalassos i de mantes per ajudar tota aquella gent. [...] Magdalena estimava les persones d'una manera integral, nodrint-ne les ànimes amb la catequesi, però ajudant també els seus cossos en les necessitats més urgents, perquè no defallissin davant les necessitats. [...] En aquell barri sense estructures, el treball de les Operàries fou determinant per a l'evangelització; elles treballaven incansablement a la catequesi, a través de les trobades de les famílies al Casal, que fou fonamental per a l'evangelització del barri. [...] Per tot hem de reconèixer que el Senyor ens ha beneït, però les artífexs de l'obra foren les Operàries sota la inspiració de Magdalena, a la qual elles obeïen i respectaven moltíssim.» (Damián Iguacen Borau, bisbe emèrit de Tenerife, *testimoni*, 16 de juny de 2003).

**Pregària per demanar
LA BEATIFICACIÓ DE LA VENERABLE
MAGDALENA AULINA SAURINA
i gràcies per la seva intercessió**

Santíssima Trinitat, font de tota llum i de tot bé, que suscites sempre nous models de vida cristiana, lloança i glòria a tu pel testimoni de la venerable Magdalena Aulina, la teva serventa.

La seva existència, “cara a Déu”, ens sorprèn i ens commou, i és model de virtut. Ajuda’ns a caminar en la fe, en l’esperança i en la caritat, seguint el seu exemple. Segons la teva voluntat, concedeix-nos la gràcia que et demanem ... per intercessió de la teva serventa Magdalena.

Et supliquem, humilment, que la glorifiquis també en aquesta terra, perquè puguem invocar-la com a promotora de vida cristiana a les famílies, per a glòria del teu nom per sempre. Amen.

*“Pare Nostre”, “Ave Maria”
i “Glòria al Pare”.*